Nachtdiensten zijn slopend voor zorgverleners. Het omdraaien van dag- en nachtritme is bovendien ongezond: het verkort de levensverwachting met enkele jaren als mensen dat langer dan vijftien jaar doen. De nachtdiensten gingen Timothy Buchman, intensivist op leeftijd, van Emory Healthcare Atlanta, steeds moeilijker af. “Ik kan dit niet langer volhouden. We zouden de nacht in de dag moeten veranderen”, verzuchtte hij zo’n vijf jaar geleden tegen verpleegkundige Chyrel Hiddleston, inmiddels directeur Electronic Intensive Care Unit (eICU). De nachtdienst veranderen in een dagdienst, dat is precies wat Buchman en Hiddleston hebben gerealiseerd. Een Emory-team van één Amerikaanse intensivist, één arts in opleiding en één ic-verpleegkundige doet vanuit het Australische Perth inmiddels 75 procent van de nachtdiensten in Atlanta. Het team wisselt in principe ieder kwartaal. “Het tijdsverschil is ideaal. Als de nachtdienst start in Atlanta, begint de dag in Perth. Voor de Emory-mensen

in Australië is het alsof ze een normale dagdienst beginnen. Ze zijn fit en scherp.” Een ander groot voordeel is dat patiënten 24 uur per dag toezicht hebben van een intensivist.

VROEGTIJDIG INGRIJPEN

Voor de intercontinentale monitoring van de ic-afdeling gebruikt Emory de eICU-technologie van Philips Healthcare. De techniek gebruikt algoritmen die verslechtering van de gezondheid kunnen voorspellen. Via audiovisuele technologie zijn vroegtijdige interventies mogelijk. Ziekenhuispersoneel krijgt zo de mogelijkheid om vanaf een ander continent via de live videoverbinding met lokaal personeel te communiceren, de toestand van patiënten continu te monitoren en advies te geven over de te volgen behandeling. Het werkte allemaal prima en de medische uitkomsten lieten een verbetering zien. Maar toen kwam de coronacrisis. Het team in Perth moest eind maart halsoverkop naar huis, vlak voordat het luchtruim van Australië dicht ging. Emory moest, net als andere ziekenhuizen, de

intensive care opschalen. Emory heeft vijf ziekenhuizen in Atlanta met een intensive care. Normaal liggen er 250 patiënten, op het hoogtepunt van de crisis waren er 352 patiënten op de ic. Eind maart was er een piek van 102 covid-19-patiënten. Artsen en verpleegkundigen van andere afdelingen draaiden vrijwillig mee om de zorg te verlenen.

BLIJVENDE DOORBRAAK

De techniek van eICU bleek tijdens de coronacrisis van groot voordeel, ook in Atlanta. Via de video- en geluidsverbinding is het mogelijk om goed contact te hebben met verpleegkundigen die fysiek aanwezig zijn op de ic. En tegelijkertijd maakte de eICU het mogelijk om het in- en uitgaan uit de ic-kamers zoveel mogelijk te beperken. Hierdoor werden minder beschermende materialen gebruikt. “We zien bij Emory een explosieve groei van tele-healthcare. De interactie op afstand is intensief en veilig”, zegt Buchman. Familieleden zijn ook erg tevreden over de bezoeken op afstand. “Ze zullen eisen dat we hiermee doorgaan. De enorme impact van telemedicine zal blijvend zijn.”

Het plan is nu om begin 2021 terug te keren naar Perth en de draad weer op te pakken, aanvankelijk met één intensivist en één verpleegkundige. Voor de lange termijn is Buchman vol vertrouwen. “Er was voor de coronacrisis veel wantrouwen tegen e-health. Deze crisis heeft duidelijk gemaakt hoe krachtig digitale zorg is. Monitoring, beeldbellen, digital health brengt de wereld samen. Dat had niemand tien jaar geleden kunnen bedenken. Deze crisis zorgt voor een blijvende doorbraak.”

In Amerika maakt een op de acht ziekenhuizen gebruik van de eICU; er zijn 16.000 ic-bedden bij aangesloten. Ook buiten Amerika is er interesse om deel te nemen aan het eICU-systeem. ●

Horizon

Ic-nachtdienst op duizenden kilometers afstand

Hoe de nachtdienst verandert in een dagdienst: ziekenhuis Emory in Atlanta laat de nachtdiensten op de intensive care doen door een team in Australië. “Artsen en verpleegkundigen zijn fit en scherp en patiënten hebben 24/7 toezicht van een intensivist.”

Tekst Bart Kiers **Beeld** Getty Images